

- °pāralauhityaka Adj. Kauṭ. 78, 1 v. u.? Vgl. J. J. Meyer, S. 112, Anm. 5.
- °pāraviṣayika Adj. (Subst.) aus fremden Ländern stammend, Kauṭ. 127, 7.
- °pāraśama m. Maulesel, Kauṭ. 133, 9 v. u.
- °pārasamudraka Adj. von jenseits des Meeres, Kauṭ. 76, 4 v. u.; 78, 14.
- °pārācī f. „crowbar“, Prabandh. 179, 9.
- pārāpata m. Turteltaube, S I, 19, 6; 35, 2 v. u. (Ko.); 100, 4. — Kād. (1883) 65, 6. v. l. pārāvata.
- pārāyaṇa n. ° = pārāprāpti, H XLIV, 43.
- pārāvata n. ° eine Art Coitus, E 593 (D).
- pārāvārajalāy zu Meerwasser werden, Dharmasarm. 2, 79.
- *pārāvārīna Adj. °völlig vertraut, Kuval. fol. 82^a. 89^b. 92^a.
- °pārāsarīn = pārāsarīn, S I, 92, 5. [Ko. 89, 16: tapasvīnī?!]
- °pāri (m.) Himmel, S I, 345, 15 v. u. (Ko.; zur Erklärung von pārījāta!). — Trinkgefäß, Śrīk. XIV, 5.
- °pārikarmika m. Gehilfe, Kauṭ. 50, 5. [pw hat *pārikārmika.]
- °pārījātapuṣpaka Adj. von der Farbe der Blüte der Erythrina indica, Kauṭ. 76, 3 v. u.
- °pāripunkha m. Buddhist, S I, 41, 1.
- pāriplava n. ° = maithunakriyā, S II, 184, 5.
- °pāriplavīky zum Schiffe machen, H XX, 63; XXX, 71.
- °pārīyānika Adj. mit ratha Reise-wagen, Kauṭ. 139, 2 v. u.
- *pārirakṣaka m. Bettler (= yati), S I, 236, 2.
- Pārīleya (Konj. für Pari°) m. N. pr. eines Elefanten, Jātakam. 19, 36.
- pārivedya n. = pārīvettrya, Vijñ. zu Yajñ. 3, 265 f.
- pārīśad, pārīśadām statt pārīśadānām R. ed. Bomb. 3, 25, 12.
- pārīśadya m. eine zu der königlichen pārīśad gehörige Person, Divyāvad. 291, 27.
- pārīhārya m. auch Śuk. t. o. 43 (= p. 50, 26); H 25, 15; 27, 93; 48, 22.
- °pārīhīnika n. Strafe oder Steuer für Schäden, die man einem Mitmenschen verursacht hat, Kauṭ. 61, 11; 93, 2 v. u.
- pārī Trinkgefäß, Haravijaya 20, 85; 26, 5. 18. 20; Harṣac. 173, 1. Hīra-saubhāgyakāvya VII, 88? [Z.] — ° = śalākā, S I, 39, 1; 255, 13 (Ko.); 402, 5 (in ghanasārapārī); II, 264, 26 (desgl.).
- °pārīkṣika n. (Münz-)Prüfungssportel, Kauṭ. 84, 9.
- pārīṇa 1. Dharmasarm. 1, 12.
- pārūṣika Adj. grob, roh, Divyāvad. 301, 24.
- Pārūṣyaka N. pr. eines Götterhains, Divyāvad. 194, 2. 10; 195, 8. Vgl. pārūṣya 2. c).
- °pāreṣoṇam Adv. beyond the Śoṇa, Harṣac. 30, 11.
- °pāreskandham Adv., über die Schulter, Śrīk. XV, 45.
5. pārtha m. und pārthona m. = παρθένος, die Jungfrau im Tierkreise, M. Müller, Ren. 326.
- pārthiva m. *irdenes Geschirr, Govardh. 592.
- °pārthivapati m. = cakravartin, S I, 604, 2/3.
- pārvaṇaśrāddha n. ein best. śrāddha, M. Müller, Ren. (Cappeller's Übers.) 325.
- °Pārvatīramaṇa m. = Śiva, Śrīgṛt. 40, 13 v. u.
- °Pārvatīvallabha m. = Śiva, Śrīgārasarv. p. 34, Z. 14 v. u.
- pārśva n. „Seiteneinnahme“, Nebenabgabe, Kauṭ. 61, 11; 93, 2 v. u.
- pārśvasaṃhita Adj. nebeneinander gelegt, Lāty. 8, 6, 15.
- °pārśvasaṃputa m. eine Art Coitus, V 138.
- °pārśvānuvṛtta eine Art Zeltergalopp, Kauṭ. 134, 6. Vgl. J. J. Meyer, S. 213, Anm. 5.
- °pārśvāpavṛtta Adj. an den Seiten abgerundet? Kauṭ. 77, 1 v. u. Vgl. J. J. Meyer, S. 110, Anm. 8.
- *pārśṇiga Śāśvata 615 fehlerhaft für prṣṇikā.
- pārśṇiyantar m. der Lenker eines Seitenpferdes, MBh. 7, 196, 12.
- *Pālākāpya *m. Name eines Autors, S I, 395, 7.
- *pālāṅkī Beta bengalensis, V 238.
- pālana 1. vṛtti f. eine best. Art des Lebensunterhaltes, Baudh. 3, 1, 7; 2, 13.
- pālāsakarman n. eine best. Zeremonie, Sud. zu Āpast. Grhy. 11, 26.
- pāli f. *Zeichen, S I, 20, 3 in °pāli-dhvaja = cihnapatāka. — *Weib mit Bart, Vaij. 86, 50. — *beautiful (at the end of compounds), Vās. 139, 5. — °hilt, Vās. 190, 5.
2. pāli 11. pālī hierher vielleicht Āpast. Grhy. 3, 11. Nach dem Komm. f. zu 1. pāla.
- pālikā? S I, 402, 3 v. u. (Ko.); in kar-pūrapālikā; s. d.!)
- pālikā s. maṅgalapālikā.
- °Pālītāṇaka N. einer Ortschaft, Prabandh. 256, 5 v. u.
- °pālīdhvaja m. = cihnapatāka, S I, 20, 3.
- °pālīdhvajīkṛta = patākita, S I, 207, 12 v. u. (Ko.).
- pālin m. °Hirt, Kauṭ. 172, 6 v. u.
- pālinda m. °Fürst, S I, 247, 4.
- pālindī °Woge, S I, 199, 6.
- °pālīndrī S II, 292, 18 = pālīndī (Woge).
- pālī ° = jaḍā, Āpast. I, 3, 11; Vaij. 86, 49.
- *pālīṣa s. pālīśa.
- pālevata Maṅkha 140; Stein zu Rājat. 6, 356; Franke, Geschichte u. Kritik der einheim. Pāli Gramm. u. Lexikographen S. 70; Maṅkha p. 85, 9 (Komm. zu dem Worte bhavya). [Z.]
- pāllavika Adj. auch Muk. 22, 1 v. u.
- °pāllīkyā Kauṭ. 115, 8 v. u. mit J. J. Meyer vallīkyā (s. d.) zu lesen.
- pāvaka m. *Semecarpus anacardium. E 889 (P).
- pāvana 2. f. statt vyāse ist H. an. 'dhyāse = śūrpe zu lesen; vgl. Zach. Beitr. 88. — Adj. nach Nīlak. von Wind (pavana) lebend, MBh. 13, 14, 124.
- °pāvanīkṛta geläutert, S I, 142, 9/10 (Ko.).
- °pāsakasārī = pāsakriḍaṇaguṭikā, Govardh. 157.
- °pāsabhṛddīś f. = Westen, S II, 300, 12.
- pāsavamata n. Irrlehre, Haravijaya 6, 101.
- pāsāy(ate) zum Seile werden, Pādā-ravindaś. 19.
- pāsīkā °Schlinge, S II, 162, 2.
- °Pāsīkyā Adj. vom Flusse °Pāsīkā stammend, Kauṭ. 75, 3 v. u.
- pāśī f. = Strick, Fessel, Śīs. 18, 57.